

v pískovcových skalách tekoucím od svahů vrchu Hůra přes Prokopské údolí a Plakánek k soustavě vodních nádrží, jako jsou rybníky Obora, Buškovský nebo Šlejferna. Rozhodl se proto pustit se po jejím proudu až k dolině Štěpánka nedaleko velkého města. Nejdříve se však rozloučil s vodnickou mámou Isarou, vodní vílou řeky Jizery, do které se právě Klenice vlévá, a s vodnickým tátou Pankrácem i dědečkem Medardem, kteří měli s vodou ve svých letech už značné zkušenosti. Ignác jim poděkoval za vše, co mu do života dali, skočil pod Oborou do bystré vody, zamával ploutví a vydal se na svou cestu za štěstím někam do neznáma.

Když doplul jako pstruh až ke Kotelské strouze, potkal na soutoku s Klenicí svého prvního strýce Serváce. Dali se do řeči a Ignác předal pozdravení od rodičů i dědečka. Strýček mu kladl na srdce, aby si dobře pamatoval, odkud pochází a jaké má ve vodní říši poslání. Také mu připomněl, že zelení mužáci mají za úkol především ochraňovat a napomáhat všemu, co je na vodě závislé. Na další cestu mu Servác dal malý dárek v podobě dlouhé vyřezávané dýmky, bez které se prý žádný pořádný vodník neobejde, a že to není jen tak obyčejná fajfka, ale je taková, která nikdy nevyhasne. Stačí jen do ní občas přidat trochu tabáku a hoří dál. No, a na to ostatní že už přijde sám, když je od vodnického řemesla. Ignác poděkoval strýci za všechny rady a dárek, skočil do rychlé vody, zamával ploutví a vydal se dál na svou cestu za štěstím.

Když doplul jako štika až k Sukoradské stoce, potkal na soutoku s Klenicí svého druhého strýce Bonifáce. Dali se do řeči a Ignác předal pozdravení od rodičů i dědečka. Strýček mu kladl na srdce, aby si dobře pamatoval, odkud pochází a jaké má ve vodní říši poslání. Také mu připomněl, že zelení mužáci mají za úkol především ochraňovat a napomáhat všemu, co je na vodě závislé. Na další cestu mu Bonifác dal malý dárek v podobě napěchovaného pytlíku toho nejlepšího tabáku do vodnické fajfky, bez které-

ho se prý žádný pořádný vodník neobejde, a že z toho pytlíku nikdy neubude, ať si kouří, jak dlouho chce. Stačí jen do něj občas přidat kolečko puškvorce a je plný dál. No, a na to ostatní že už přijde sám, když je od vodnického řemesla. Ignác poděkoval i druhému strýci za všechny rady a dárek, skočil do čisté vody, zamával ploutví a vydal se dál na svou cestu za štěstím.

Od Sukorad přes Řepov už to nebylo daleko k nedávno vybudovanému mlýnskému náhonu pro nový mlýn v údolí Štěpánka, kde zatím neprovozoval svou živnost žádný vodník, který je velmi důležitý, protože se stará o dostatek silné vody pro mlýnské kolo. Když Ignác před soumrakem doplul až ke stavidlu před mlýnem, sedl si na kamenitý břeh, aby si poprvé napěchoval a zapálil svou fajfku. Trochu z ní zabafal a tu se začaly dít věci. Voda v Klenici se začala točit a vřít, vypadalo to, jako když sebou mrská, ale brzy

